

РЕШЕНИЕ

№ 6524

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **9398** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“,[жк], [улица], представлявано от управителите И. Н. Ч. и Я. Д., чрез юрк. Й. Б., срещу Решение № 3622/06.08.2024 г., постановено по АНД № № 20231110213172 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, 133-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 002570 от 25.07.2023г., издадено от и. д. директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на „К. България ЕООД енд КО“ КД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.210а от Закон за защита на потребителите (ЗЗП), е наложена „имуществена санкция“ в размер на 7 500 лева за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е постановено при допуснати нарушения на закона и на процесуалните правила. Счита, че спорът не е изяснен от фактическа страна. Изложени са аргументи, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли се решението да бъде отменено, както и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез пълномощника си, поддържа касационната жалба

и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът – директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, редовно призван, не изпраща представител.

Прокурор М. от Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а атакуваното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд – София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

За да постанови този резултат СРС е установил от фактическа страна, че при извършена проверка на 16.02.2023г. от служител на КЗП в стопанисвания от дружеството-кастор търговски обект, находящ се в [населено място], [улица] установено, че в търговския обект имало обособена „топла витрина“, в която се предлагали за продажба различни насипни продукти с индивидуално посочена цена, като е близост до артикулите, на видно място, била поставена табела, чрез която потребителите били информирани, че пластмасовите кутии, в които се поставя избраният от тях продукт, се заплаща допълнително в размер на 0,20. Служителят на КЗП в качеството си на таен клиент“ избрал от „топлата витрина“ артикул - черни маслини без костилка - 200 грама и помолил служителя на търговския обект да ги постави в плик, а не в пластмасова кутия. В отговор, служителят на юридическото лице уведомял клиента (служител на КЗП), че съгласно вътрешните правила на търговската верига, маслините са продукт, който следва задължително да бъде поставен в пластмасова кутия, а не в друг вид алтернативна опаковка.

Данните от извършената проверка били обективирани в Констативен протокол № К-2758826/16.02.2023г. и протоколът бил връчен на представител на юридическото лице. Контролните органи приели, че търговецът нарушава разпоредбите на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, за което е съставен АУАН № 002570/10.04.2023г. На 25.07.2023 г., при идентично описание на нарушението и неговата правна квалификация, и. д. директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите издал оспореното Наказателно постановление № 002570, е което на основание чл. 210а от ЗЗП наложил на „К. България ЕООД енд КО“ КД, ЕИК [ЕИК], „имуществена санкция“ в размер на 7 500 лева за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

С обжалваното в настоящото производство решение първоинстанционният съд е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени изискванията за форма и съдържание, регламентирани съответно в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Съдът

не е констатирал допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като АУАН и НП са издадени в предвидените за това срокове. По отношение материалната законосъобразност на НП, съдът е приел, че нарушението е безспорно доказано и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Съдът е приел, че санкцията за нарушението е правилно определена, като съдът е споделил изложените от актосъставителя мотиви относно определяне на нейния конкретен размер.

Решението е правилно.

С нормата на чл. 68в ЗЗП е въведена обща забрана за нелоялните търговски практики. Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП посочва коя търговска практика е нелоялна, а именно такава, която противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. По силата на ал. 4 нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к.

В конкретния случай се установява, че на потребителя не е предоставено право на избор по отношение на търговската опаковка, в която да бъдат отмерени определени хранителни продукти – маслини, като същите се поставят в пластмасова кутия на цена от 0.20 лв.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 68к, т. 6 ЗЗП нелоялна търговска практика е и агресивната търговска практика да се изисква незабавно или разсрочено плащане на стоки или услуги, доставени от търговеца, които не са поискани от потребителя, или да се изисква тяхното връщане или съхранение от потребителя. Определянето на една търговска практика като нелоялна и агресивна в хипотезата на чл. 68к, т. 6 ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие от търговеца и изразяващо се в предоставянето на услуга, за която не е налице съгласието на потребителя. В случая безспорно се установява, че лицата, заплатили услугата, не са я искали и не са давали съгласието си да я ползват, като доказателства за противното касатора не представя. Същевременно същият е предоставил услугата и е изискал заплащането ѝ от тези лица. Поради това е налице нелоялна търговска практика, която е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. В случая няма спор, че служителят е отказал поставянето на насипен хранителен продукт – маслини, в безплатен плик, а потребителят е принуден да заплати стойността на кутията – 0.20 лв.

Изискването на заплащане за тази кутия е в съответствие с Наредбата за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда, но дружеството не е санкционирано за това, че е поискало плащане на тази цена, а защото не е даден избор на потребителя в каква опаковка да бъде отмерено количеството насипен хранителен продукт, като това е мотивирано с вътрешни правила, които обаче не са предоставени на потребителите, така че последните да имат възможност да се запознаят с тях и да направят информиран избор дали да

закупят конкретния хранителен продукт.

Споделят се и изложените от СРС мотиви относно размерът на наложената санкция. Санкционната разпоредба на чл. 210а от ЗЗП, която предвижда, че за нарушение на чл. 68в, чл. 68г, чл. 68ж, т. 1 - 11, 13, 15, 18 - 27 и чл. 68к, т. 3 - 6 на виновните лица се налага глоба в размер от 1000 до 30 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 2000 до 50 000 лв. В случая размерът на имуществената санкция е определен към минимума (7 500 лева) и не следва да бъде редуциран. Изложените в касационната жалба оплаквания преповтарят наведените такива пред въззивния съд, поради което и с оглед подробните мотиви, изложени от състава на СРС, преповтарянето им не е необходимо.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН
Административен съд - София град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3622/06.08.2024 г., постановено по АНД № № 20231110213172 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, 133-ти състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: